

Μαθητής και απόστολος Θωμάς κατελήφθη από σκοτοδίνη και βυθίστηκε στην θλίψη, ύστερα από τον σταυρικό θάνατο του θείου Διδασκάλου. Το φως προς στιγμή σβήσθηκε από την ψυχή του, καθώς έβλεπε επάνω στον Σταυρό να σβήνει η ζωή Εκείνου, που τον φανταζόταν πάνω σε βασιλικό θρόνο, ένδοξο κατακτητή και κυρίαρχο του κόσμου. Με το θάνατο του αρχηγού του νόμιζε ότι θάπτονταν όλα τα όνειρά του και όλες οι ελπίδες του. Ο πόνος του τον έκανε να βυθισθή στην μοναξιά του, ν' αποσυρθή και δεν ήταν με τους άλλους μαθητές « ότε ήλθεν ο Ιησούς». Έτσι η καρδιά του, κυριευμένη από τα ανθρώπινα αισθήματα, ζητάει πιο θετικές, χειροπιαστές αποδείξεις : « Εάν μη ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων, και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, ου μη πιστεύσω » (Ιω. Κ 25).

Να όμως ότι μόλις το θείο φως της Αναστάσεως « επέλαμψε », τον κατηύγασε, τον εφώτισε, διέλυσε το σκοτάδι και την απελπισία του, τον έκανε να αναγνωρίση την πλάνη και την παράλογη απαίτησή του και συγκινημένος, γεμάτος από συναισθήματα αφοσιώσεως και λατρείας, πίστεως και ειλικρινούς ομολογίας, αναφωνεί : « Ο Κύριός μου και ο Θεός μου ». Τραντάχθηκε αλλά δεν καταποντίσθηκε ο απόστολος Θωμάς. Έπαθε προς στιγμή μια πνευματική ζάλη, μέσα στην τρικυμία των γεγονότων της σταυρώσεως, αλλά δεν ναυάγησε. Έπεσε,

αλλά δεν συνετρίβη. Η γλυκιά φωνή του Αναστάσιου Σωτήρος τον ανώρθωσε και τον εστήριξε. Τα νέφη διαλύθηκαν και το πνεύμα του Θωμά φωτίσθηκε και έκανε την πρώτη μεγάλη, υπέροχη ομολογία στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Αητή η ομολογία του Θωμά θα είναι απ'έδώ και μπρός, ένα πολύ δυνατό κήρυγμα, μια μεγάλη προσφορά μέχρι τη στιγμή που θα γίνει ολοκαύτωμα και θα μαρτυρήσει για τον Χριστό.

Ο απόστολος Θωμάς σ'όλους τους αιώνες και σ'όλες τις εποχές θα ελέγχει τους Θωμάδες της ολιγοπιστίας. Όσους ζητούν ισοβίως να ιδούν, να ψηλαφήσουν τις πληγές του Αναστάσιου. Όσους παρ'όλα όσα βλέπουν και ακούνε και ψηλαφούν δεν αναφωνούν « Ο Κύριός μου και ο Θεός μου ». Όσους από αδυναμία χαρακτήρος ή επηρεαζόμενοι από τα εξωτερικά γεγονότα, κάμπτονται, λυγίζουν και μένουν σ' αυτή την κατάσταση συνεχώς και είναι ευχαριστημένοι μένοντας σ'αυτή την κατάσταση.

Είναι όσοι δεν ακούνε το τραγούδι της Αναστάσεως του Χριστού, από αγγέλους και μυροφόρες, από τους στρατιώτες της κουστωδίας και τα Συνέδρια των Γραμματέων. Το διαλαλούν οι κατακόμβες, το φωνάζουν τα ανήκουστα βασανιστήρια των μαρτύρων, το αντιλαλούν οι τάφοι των αγίων, το διασαλπίζει ο χριστιανικός πολιτισμός είκοσι και πλέον αιώνων.

Εύκολο να ακολουθούμε τον απόστολο Θωμά στις στιγμές της ολιγοπιστίας του. Δύσκολο να τον μιμηθούμε στην ομολογία του και στην συνέπεια της ζωής του. Το παράδειγμά του φωτεινό είναι στην ομολογία του και στην μετέπειτα ζωή του. Θέλει δύναμη ψυχής, θερμή πίστι μια τέτοια συνεπής ομολογία. Δεν είναι εύκολο να πης από τα βάθη της ψυχής σου « Ο Κύριός μου και ο Θεός μου », αλλά και ακόμα πιο δύσκολο και στην καθημερινή σου ζωή να μην την ξεχνάς την ομολογία σου. Να αισθάνεσαι τον Κύριο δικό σου Κύριο, δίπλα σου, στις ευχάριστες και δυσάρεστες ώρες. Να τον νοιώθεις δικό σου Θεό, προνοητή, Πατέρα, Αδελφό, πόσο τότε αλλαγμένη θα είναι η ζωή μας. Πόσα παραστρατήματα θα αποφεύγαμε! Πόσες παραβάσεις του θείου Νόμου θα παρακάμπαμε.

Όσοι λοιπόν τον ακολουθούμε στις στιγμές της ολιγοπιστίας, σήμερα στη γιορτή του ας θυμηθούμε ότι υπάρχει και ο απόστολος Θωμάς της ζωντανής πίστεως που έφθασε ως τον θάνατο, και ας μην δικαιολογούμεθα όταν ζούμε στιγμές ολιγοπιστίας, ότι και ο Θωμάς ζήτησε να ψηλαφήσει. Ναι αλλ'όταν είδε, – και εμείς πόσα δεν βλέπουμε; Είκοσι και πλέον αιώνες χριστιανικής ιστορίας καταθέτουν την μαρτυρία τους! – άλλαξε τελείως πορεία ζωής! Εμείς αλλάζουμε πορεία ζωής, εντασσόμαστε θεληματικά και ισόβια στην παράταξη των πιστών; Στην παράταξη του Αποστόλου και μάρτυρος Θωμά;

Του π. Σπυρίδωνος Πετεινάτου

Πηγές: e-kefalonias.net- proskynitis.blogspot.gr